

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
Development of Indicators for English Teachers' Competency in
Roi-Et Province Primary Educational Service Area Office

เยาวลักษณ์ มุลสระคู¹

สมนึก ภัททิยธนี²

รัชณีเพ็ญ พลเยี่ยม³

บทคัดย่อ

การพัฒนาตัวบ่งชี้เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนทำให้สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จได้ตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิธีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 280 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 กำหนดองค์ประกอบหลักและตัวบ่งชี้จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 2 จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ระยะที่ 3 เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ชนิดปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 70 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .402 ถึง .913 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .985 และแบบสังเกตการร่วมสนทนากลุ่มของครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง โดยใช้โปรแกรม Mplus

¹ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ผลการวิจัยพบว่า

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งวัดจากตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 13 ตัว และหลังจากการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้ตัวบ่งชี้เพิ่มเป็น 14 ตัว สามารถเรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ แรงจูงใจรักการเรียนรู้ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ บุคลิกลักษณะ ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนรู้ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง พบว่า ค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว มีค่าเป็นบวก (ตั้งแต่ .533 ถึง .952) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษจริง

สำหรับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อย 3 ตัว มีค่าเป็นบวก (ตั้งแต่ .887 ถึง .999) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบโดยเรียง 3 ลำดับ พบว่า องค์ประกอบด้านทักษะมีค่าน้ำหนักสูงสุด รองลงมาคือองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และองค์ประกอบด้านความรู้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .999, .947 และ .887 ตามลำดับ จากน้ำหนักองค์ประกอบดังกล่าว แสดงว่าสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษสามารถวัดได้จากองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากการนำค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ CFA ไปตรวจสอบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา ได้แก่ $\chi^2 = 26.157$, $df = 20$, $\chi^2/df = 1.307$, $P\text{-value} = 0.1607$, $CFI = 0.998$, $TLI = 0.993$, $RMSEA = 0.033$ และค่า $SRMR = 0.021$ พบว่าทุกค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

โดยสรุปจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาควรมีการกำหนดแนวทาง สนับสนุน และพัฒนาขึ้นเป็นอันดับแรก เพื่อให้ครูมีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ : การพัฒนาตัวบ่งชี้, สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

Development of an indicator was to provide some information to develop pedagogical process of teachers. It could be used them to measure success was based on more realistic. The purposes of this research were to develop the indicators of English teachers' competency and to validate model of English teachers' competency and empirical data. The sample consisted of 280 English teachers under the office of Roi-Et province primary educational service area, obtained by using the multi-stage random sampling technique. There are using a mixed method approach by 3 phases. Phase 1 to determine 3 factors and 13 indicators from expert English teacher. Phase 2 to choose the indicators of English teachers' competency from focus group. Phase 3 to survey 280 English teachers' competency. The research tools were 2 types of instruments. Type 1 was 2 questionnaires, 1 a 5 - item Open end questionnaire for English teaching expert teachers and 2 a 70 – item 5 – rating scale on English teachers' competency questionnaires. The discriminating for teacher's questionnaire was in the range of .402-.919 and a reliability of .985. Type 2 was Observation of participants' form for focus group. The research data were analyzed by ready-made program for basic descriptive data analysis and Mplus to validate model for second order confirmatory factor analysis.

The research results were as follows:

1. English teachers' competency of 3 factors. There were knowledge, skill and manner which measure from 14 observe variables. In order the highest to the lowest factor loading of English teachers' competency were motivation, love learning, knowledge of teaching technique, personality, multi skills, work team, measure and evaluation skill, communication skill, teaching management, knowledge of English teaching curriculum and knowledge of linguistic.

2. The result of examining indicators quality for English teachers' competency were found that to considered of second order confirmatory factor analysis of the model of English teachers' competency were found that factor loading of 3 factors were positive, size were form .887 - .999 at the .01 significance. The

highest factor loading was skill factor, manner factor and knowledge factor. So that English teachers' competency could measure from 3 factors.

3. The result of confirmatory factor analysis of the model of English teachers' competency in Roi-Et province primary educational service area office were found that model was fitted with empirical data ($\chi^2 = 26.157$, $df = 20$, $\chi^2/df=1.307$, P-value = 0.1607, CFI = 0.998, TLI= 0.993, RMSEA = 0.033 และค่า SRMR = 0.021)

In conclusion, English teachers' competency indicators in Roi-Et province primary educational service area office about the understanding in linguistic should plan the first ways to support and develop English teachers with classroom management for students to learn actually.

Keywords : Development of Indicators, English Teachers' Competency

บทนำ

สมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนการปฏิรูปการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการปฏิรูปครูโดยถือว่าครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง เน้นมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ และพัฒนาครูโดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 2) ได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพครูที่จะใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมี และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานครู นอกจากนั้นครูต้องเป็นนักวัดผลประเมินผลที่มีความเที่ยงตรงตามหลักการวัดผลทางการศึกษา เพราะการวัดผลการศึกษาจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับหลักการวัดผลหรือวิธีการวัด หากไม่มีหลักในการวัดแล้วจะไม่สามารถวัดพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ หรือต้องการวัดสิ่งหนึ่งแต่ได้ผลออกมาเป็นอีกสิ่งหนึ่ง (สมนึก ภัททิยธนี. 2555 : 15) จะเห็นได้ว่าการพัฒนาสมรรถนะครูในการปฏิบัติงานการสอนจึงมีความสำคัญกับครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จึงมีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548 : 2)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะจึงเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของครูที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นจะต้องมีเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่จะ

บ่งบอกสภาพหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการ ชีตความสามารถและผลการปฏิบัติงานในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอันจะนำไปสู่การเสนอแนะทางการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้เป็นวิธีการเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จได้ตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุดนั้น นับเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาที่เน้นข้อมูลเชิงประจักษ์ ควรจะต้องพัฒนาตัวบ่งชี้ให้ครบทุกมิติของคุณลักษณะที่ต้องการศึกษาและมีกระบวนการพัฒนาที่มีความตรง ความถูกต้อง (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2550 : 84-86) ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพจึงเป็นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและสามารถระบุหรือบ่งบอกสมรรถนะของผลการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพนั่นเอง ซึ่งการได้มาของตัวบ่งชี้เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ได้ดีประเภทหนึ่ง (รณิดา ยะสาระโร และคณะ. 2556 : 132) จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษว่ามีตัวบ่งชี้ใดบ้างจะเป็นตัวชี้วัดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ สามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ประจำปีการศึกษา 2556 โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 99 คน ดังนี้ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 5 คน อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 4 คน ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำนวน 55 คน และครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 35 คน

1.2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดทุกเขต จำนวน 850 คน จากโรงเรียน 810 โรง

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ประจำปีการศึกษา 2556 โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 19 คน ได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งเป็นดังนี้ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 1 คน อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 2 คน ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำนวน 4 คน และครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน

2.2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 280 คน จากโรงเรียน 280 โรง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่

1.1 ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ดังนี้ 1) ลักษณะของ ภาษา(Linguistics) 2) หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ (Curriculum of English) 3) ผู้เรียน (Student) 4) เทคนิค วิธีการสอน (Teaching Technique)

1.2 ทักษะ (Skills) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 7 ตัว ดังนี้ 1) การสื่อสาร (Communication) 2) การฟัง พูด อ่าน เขียน (Multi Skills) 3) การจัดการเรียนรู้ (Manage) 4) การใช้สื่อเทคโนโลยี (Information Computer Technology) 5) การวัดผลและประเมินผล (Measure) 6) การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Working) 7) การพัฒนาตนเอง (Develop Yourself)

1.3 คุณลักษณะส่วนบุคคล (Manner) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ดังนี้ 1) แรงจูงใจ (Motivation) 2) รักการเรียนรู้ (Love learning) 3) บุคลิกลักษณะ (Personality)

2. ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ (Competency of English Teachers)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยทั้งหมดแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. แบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ชนิดปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ และแบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 70 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (rxy) ตั้งแต่ .402 ถึง .913 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .985

2. แบบสังเกตการร่วมการสนทนากลุ่มของครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เป็นการบันทึกการแสดงความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 กำหนดองค์ประกอบหลักและตัวบ่งชี้จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้วยแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ระยะที่ 2 จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ โดยทำหนังสือเชิญและตอบรับครูกลุ่มตัวอย่างในการสนทนากลุ่ม บันทึกข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มด้วยวิธีการจดบันทึกและบันทึกเทป ระยะที่ 3 เก็บข้อมูลกับครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุ 30-40 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 15 ปี

3. การสังเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม โดยคัดเลือกความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกันทั้ง 10 คนประกอบด้วย องค์ประกอบด้านความรู้ มีตัวบ่งชี้ 4 ตัว ได้แก่ ครูควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา เทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และมีความรู้ความเข้าใจในตัวผู้เรียนด้วย องค์ประกอบด้านทักษะ มีตัวบ่งชี้ 7 ตัว ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการพัฒนาตนเอง องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีตัวบ่งชี้ 3 ตัว ได้แก่ แรงจูงใจ รักการเรียนรู้ และบุคลิกลักษณะเหมาะสม เมื่อได้ความคิดเห็นจากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ไปดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพ ชัดเจนและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

4. การสังเคราะห์ข้อสรุปจากการสนทนากลุ่มเป็นตัวบ่งชี้อย่างย่นย่อของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ผลจากการสังเคราะห์สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษจากการสนทนากลุ่ม พบว่า องค์ประกอบด้านความรู้ มีตัวบ่งชี้ 4 ตัว องค์ประกอบด้านทักษะ มีตัวบ่งชี้ 7 ตัว และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ

ส่วนบุคคล มีตัวบ่งชี้ 3 ตัว ผู้วิจัยนำลักษณะที่ได้ไปสร้างข้อคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผ่านกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแล้ว

5. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปร

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.
KN	1. องค์ประกอบด้านความรู้		
Ling	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา	3.40	.58
Curri	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ	3.45	.57
Stud	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน	4.02	.69
Teach	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ	3.72	.63
SK	2. องค์ประกอบด้านทักษะ		
Commu	ทักษะการสื่อสาร	3.51	.69
Multi	ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	4.40	.69
Manag	ทักษะการจัดการเรียนรู้	3.84	.77
Ict	ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี	3.80	.68
Meas	ทักษะการวัดและประเมินผล	3.70	.60
Work	ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.24	.66
Self	ทักษะการพัฒนาตนเอง	3.94	.63
MA	3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล		
Moti	แรงจูงใจ	4.00	.64
Love	รักการเรียนรู้	3.93	.67
Pers	บุคลิกลักษณะ	4.09	.65

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านความรู้ พบว่า ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.02 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .69) ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .63) ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .57) และตัวบ่งชี้ครุมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .58) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านทักษะ พบว่า ตัวบ่งชี้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.40 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .69) ตัวบ่งชี้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .66) ตัวบ่งชี้ทักษะการพัฒนาตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .63) ตัวบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .77) ตัวบ่งชี้ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .68) ตัวบ่งชี้ทักษะการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .60) ทักษะการสื่อสารมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.51 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .69) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ตัวบ่งชี้บุคลิกลักษณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.09 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .65) ตัวบ่งชี้แรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .64) และตัวบ่งชี้รักการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .67) ตามลำดับ

6. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cranach's alpha coefficient)

ตัวแปร	Ling	Curri	Stud	Teach	Commu	Multi	Manag	Ict	Meas	Work	Self	Moti	Love	Pel
Ling	1													
Curri	.780**	1												
Stud	.395**	.511**	1											
Teach	.678**	.721**	.645**	1										
Comm	.722**	.736**	.486**	.705**	1									
Multi	.673**	.771**	.495**	.725**	.859**	1								
Manag	.488**	.563**	.616**	.584**	.637**	.638**	1							
Ict	.526**	.568**	.523**	.583**	.668**	.744**	.670**	1						
Meas	.543**	.519**	.539**	.579**	.641**	.693**	.700**	.691**	1					
Work	.331**	.394**	.700**	.569**	.501**	.504**	.590**	.596**	.581**	1				
Self	.463**	.592**	.553**	.679**	.577**	.667**	.549**	.650**	.583**	.693**	1			
Moti	.511**	.599**	.623**	.767**	.642**	.687**	.641**	.706**	.648**	.774**	.831**	1		
Love	.368**	.548**	.614**	.639**	.539**	.618**	.581**	.624**	.554**	.696**	.755**	.816**	1	
Pers	.328**	.403**	.665**	.568**	.503**	.538**	.528**	.625**	.614**	.807**	.688**	.790**	.737**	1

Bartlett's Test of Sphericity = 3906.161 P = .000** P < .01

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .926, df = 91

ผลการพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบจากค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าดัชนีทดสอบสมมติฐานว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Metrix) พบว่า ได้ค่า Chi-Square=3906.161, df=91, p=0.000 แสดงให้เห็นว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นี้มีความแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 (.926) แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากและเหมาะสมที่จะนำไปตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

ผลการพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 3 องค์ประกอบ 14 ตัวบ่งชี้โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 14 ตัว ผลการวิเคราะห์พบว่า

ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด 140 คู่ มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยทุกคู่มีความสัมพันธ์ทางบวก และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .328 – .831

7. การตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมของประเด็นย่อยกับสมรรถนะที่ต้องการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน แล้วหาค่าเฉลี่ย

8. การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) โดยใช้โปรแกรม Mplus เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวบ่งชี้	สัญลักษณ์	น้ำหนักองค์ประกอบ	S.E.	R ²
ก. องค์ประกอบด้านความรู้	KN	.887**	0.023	.786
1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา	Ling	.533**	0.051	.284
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ	Curri	.665**	0.042	.442
3. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน	Stud	.772**	0.032	.596
4. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ	Teach	.852**	0.028	.726
ข. องค์ประกอบด้านทักษะ	SK	.999**	0.017	.997
5. ทักษะการสื่อสาร	Commu	.700**	0.038	.490
6. ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	Multi	.747**	0.034	.558
7. ทักษะการจัดการเรียนรู้	Manag	.694**	0.038	.481
8. ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี	Ict	.781**	0.033	.610
9. ทักษะการวัดและประเมินผล	Meas	.703**	0.038	.494
10. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	Work	.741**	0.037	.549
11. ทักษะการพัฒนาตนเอง	Self	.820**	0.031	.673
ค. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	MA	.947**	0.021	.896
12. แรงจูงใจ	Moti	.952**	0.012	.906
13. รักการเรียนรู้	Love	.859**	0.019	.737
14. บุคลิกลักษณะ	Pers	.837**	0.021	.700

$\chi^2 = 26.157$, $df = 20$, $\chi^2/df = 1.307$ P-value = 0.1607, CFI = 0.998,

TLI = 0.993, RMSEA = 0.033, SRMR = 0.021

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ $\chi^2 = 26.157$, $df = 20$, $\chi^2/df=1.307$, P-value = 0.1607, CFI = 0.998, TLI= 0.993, RMSEA = 0.033 และค่า SRMR = 0.021 ทุกค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 14 ตัว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบทุกตัวมีค่าเป็นบวก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่า ซึ่งวัดจากค่า R^2 แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล อยู่ในระดับสูง จากข้อมูลสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่ามีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบแรก ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ และตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา ตามลำดับ องค์ประกอบด้านทักษะ ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านทักษะที่มีค่าต่ำสุดคือตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสาร และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้บุคลิกลักษณะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้แรงจูงใจ และตัวบ่งชี้รักการเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมีความตรงเชิงโครงสร้าง พิจารณาได้จากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ $\chi^2 = 26.157$, $df = 20$, $\chi^2/df=1.307$, P-value = 0.1607, CFI = 0.998, TLI= 0.993, RMSEA = 0.033, SRMR = 0.021 ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดคือ แรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .952 รักการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ

.859 และความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ .852 รองลงมาตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยมีประเด็นสำหรับอธิบายผลดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ และโดยการสนทนากลุ่มกับครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษพบว่าได้องค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 14 ตัว สามารถเรียงลำดับสมรรถนะครูตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ แรงจูงใจ รักการเรียนรู้ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ บุคลิกลักษณะ ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนรู้ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา สอดคล้องกับแนวคิด Harmer (2003 : 401) ได้ระบุว่า ครูสอนภาษาอังกฤษนอกจากจะต้องรู้เรื่องทฤษฎีทางภาษาแล้ว ยังควรต้องมีความรู้เรื่องผู้เรียน ตัวภาษา หลักสูตรการสอน และการเรียนรู้ทางภาษาด้วย นอกจากนี้แล้ว การวางแผนการสอนและการจัดการเรียนรู้อย่างสำคัญในเชิงบทบาทครู สามารถจัดกลุ่มผู้เรียน จัดระเบียบการเรียนรู้ และวางแผนได้เหมาะสม

2. ผลการพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ผลจากการวิจัยพบว่า โมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าไค-แอสควร์ มีค่าใกล้เคียงกับ df ดังนี้ CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป หรือ 0.95 ขึ้นไปจะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดังนั้นโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช. 2555 : 33) ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 26.157$, $df = 20$, $\chi^2/df=1.307$, P-value = 0.1607, CFI = 0.998, TLI= 0.993, RMSEA = 0.033, SRMR = 0.021

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง โมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัวมีค่าเป็นบวก มีค่าน้ำหนักตั้งแต่ .533 ถึง .952 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้แรงจูงใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาก

ที่สุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .952 และสามารถอธิบายความแปรปรวนในโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 90 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจเป็นสมรรถนะที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของครูสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ร่วมมือกันกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ. 2555 : 5-10 ; อ้างอิงมาจาก ครูสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2555) กล่าวไว้ว่า ลักษณะเฉพาะของครูภาษาอังกฤษครูผู้สอนควรมีความสามารถ ความถนัด และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .533 สามารถอธิบายความแปรปรวนในโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 28 อาจเนื่องมาจากสาเหตุครูจบการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษโดยตรงมีเพียงร้อยละ 42 ของกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่าครูสอนภาษาอังกฤษต้องได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา สอดคล้องกับทฤษฎีของ Freeman and Freeman (2004 : 10) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีความรู้เชิงภาษาศาสตร์ (Linguistics Competence) ดังนั้นนอกจากตัวครูเองที่ต้องพัฒนาและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของภาษา เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้ผู้เรียนอย่างถูกต้อง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษควรจะเล็งเห็นความสำคัญและพัฒนาครูอย่างจริงจังในเรื่องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง โมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมีค่าเป็นบวกและใกล้เคียงกัน มีขนาดตั้งแต่ .887 ถึง .999 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ องค์ประกอบด้านทักษะมีค่าน้ำหนักมากที่สุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .999 และสามารถอธิบายความแปรปรวนในโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 99 ทั้งนี้เนื่องจาก สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะมีความจำเป็นในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากในศตวรรษที่ 21 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงเฉพาะใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือการแสวงหาความรู้เท่านั้น ยังต้องมีทักษะใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 1)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาอังกฤษ ดังนั้น ครูและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพัฒนาบุคลากร

1.2 ผลจากการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังมีปัญหาในการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีสู่การปฏิบัติเพื่อจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาประเด็นดังกล่าวในการพัฒนาศักยภาพของครูสอนภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ควรจะทำการศึกษาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้การศึกษาครอบคลุมกับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทราบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมครูสอนภาษาอังกฤษได้ตรงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน และทั่วถึง

2.2 ควรจัดการทดสอบความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ พัฒนาครูตามกลุ่มระดับความสามารถ

2.3 ควรศึกษาถึงปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการพัฒนาความรู้ของครูตามกลุ่มระดับความสามารถ เพื่อให้ครูเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาอังกฤษที่ยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. การวัดและประเมินผล

อิงมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2548.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์และคณะ. “มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน” โครงการวิจัยตามความร่วมมือระหว่างคุรุสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2555.

รณิดา ยะสาระโร และคณะ. “การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี,” ใน วารสารการวัดผลการศึกษา. ปีที่ 19 ฉบับที่ 1. 2556. หน้า 132.

- วันเพ็ญ นันทะศรี และคณะ. “การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางวิชาการสำหรับครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” ใน วารสารการวัดผลการศึกษา. ปีที่ 19 ฉบับที่ 2. 2556. หน้า 144-153.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2555.
- สายนต์ กลีบจ่อ และคณะ. “การพัฒนาตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ของนักเรียนระดับประถมศึกษา,” ใน วารสารการวัดผลการศึกษา. ปีที่ 17 ฉบับที่ 2. 2554.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง) โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2553.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช. โปรแกรม Mplusกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- Freeman, David E., and Yvonne S. Freeman. “Essential linguistics.” What you need to know to teach reading, ESL, spelling, phonics, and grammar. Heinemann Portsmouth, NH; United States of America, 2004.
- Harmer, Jeremy. “The practice of English language teaching”. ELT Journal, Volume 57/4 ; October, Oxford University Press, 2003.